

så være for at kunne udligne det? Det har hr. Ole Stavad overhovedet ikke svaret på, og det forstår jeg sådan set godt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Stavad til at svare.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg mener, at hr. Thulesen Dahl har været i salen under hele den debat, vi har ført her, og derfor går jeg også ud fra, at hr. Thulesen Dahl har hørt mig sige, at der sådan set er tre sæt problemer i det her.

For det første er der en udligning, der ikke er god nok. Det må også være regeringens opfattelse, eftersom den har lavet en aftale med kommunerne om, at den skal laves om, men bare et løbet fra den. Og det har den kun kunnet, fordi Dansk Folkeparti støtter regeringen i det.

For det andet er de rammer, som man udstikker for den kommunale økonomi, for små. De er ikke mindst for små i forhold til de løfter, regeringen har givet. Det kan kun lade sig gøre, fordi hr. Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti bruger pengene til ufinansierede skattelettelser, og derfor tvinges man ud i det der.

Det er et politisk valg. Det er en uenighed, der er os imellem. Dansk Folkeparti synes, det er vigtigere, at man lukker nogle ufinansierede skattelettelser ud end at sørge for en ordentlig velfærd. Det er o.k. Det er regulært. Det kan vi diskutere.

Det tredje er, at de kommuner, der kommer ud i de helt store problemer, ikke har nogen bagdør, fordi hr. Thulesen Dahl også støtter regeringen i et skattestop og dermed har bundet snøren i den spændetroje, som kommunerne er puttet ind i.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg spurgte klart og tydeligt – og det er ikke første gang, spørgsmålet er stillet heroppefra – hvor meget ekstra der skal tilføres kommunerne, for at det ikke handler om en udligningsreform, men om en reel ekstra tilførsel. Grunden til, at jeg spørger, er, at Socialdemokratiet selv har forfattet 2010-planen, hvor man opererer med en vækst i de offentlige udgifter på 0,5 pct. fra 2005 til 2010, altså mindre end det, der er at gøre godt med næste år.

På grund af skattepakken er målet blevet fremrykket. Det er blevet mere ambitiøst, men dog ikke meget. Der er ikke nogen stor forskel i forhold til det, Socialdemokratiet selv har forfattet en plan for, og hvis Socialdemokratiet og hr. Ole Stavad mener, man kunne klare sig med en vækst i de offentlige udgifter på 0,5 pct. i den 5-års-periode, må hr. Ole Stavad da også kunne svare på, hvor mange penge der skulle tilføres ekstra fra staten til kommunerne. Ligger det ud over de 0,5 pct., man havde opereret med for de 5 år? Og hvor skulle pengene i givet fald komme fra?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg håber, Folketinget bemærkede, at i hr. Thulesen Dahl og Dansk Folkepartis ordbog er »mere ambitiøs«, som han kaldte udviklingen op til 2010, det samme som at skære mere i de offentlige budgetter og dermed i den velfærd, man skal give borgerne. Jeg takker hr. Thulesen Dahl for den klargøring.

Det, der er sket nu, er, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen har lovet 25 mia. kr. i ufinansierede skattelettelser. Det er ikke mine tal, det er Finansministeriets. Mener hr. Thulesen Dahl, at det ville være et meget stort samfundsøkonomisk problem, hvis man brugte en del af de 25 mia. kr. til i stedet at sikre borgerne en ordentlig velfærd, sikre vore ældre en ordentlig pleje og sikre, at sygehusene har de tilbud, borgerne har behov for, osv.? Det ligger i øvrigt i 2010-planen, at det skal man, selv om man følger den slavisk, men jeg kan forstå, at det er Dansk Folkeparti ikke interesseret i, og det synes jeg egentlig er en god politisk debat om en uenighed, som vælgerne så må forholde sig til.

Første næstformand (Svend Auken):

Så har hr. Thulesen Dahl sin sidste korte bemærkning, så bliver der selvfølgelig lejlighed til at svare, og så stemmer vi.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er glad for, at jeg har flere korte bemærkninger i eftermiddag, når vi kommer til den egentlige debat om kommuneforhandlingerne, for der er utrolig mange selvmodsigelser i hr. Ole Stavads indlæg.

Hr. Ole Stavad henholder sig til, at der er nogle andre, der gør sådan og sådan, i stedet for at forholde sig til, hvad han selv ville have gjort.